

U S T A W A

z dnia.....

o efektywności energetycznej^{1),2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady opracowania krajowego planu działań dotyczącego efektywności energetycznej;
- 2) zadania jednostek sektora publicznego w zakresie efektywności energetycznej;
- 3) zasady uzyskania i umorzenia świadectw efektywności energetycznej;
- 4) zasady sporządzania audytu efektywności energetycznej;
- 5) zasady przeprowadzania audytu energetycznego przedsiębiorstwa.

Art. 2. Przepisy ustawy stosuje się do przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) audyt efektywności energetycznej - opracowanie zawierające analizę zużycia energii oraz określające stan techniczny obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, zawierające wykaz przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej tego obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, a także ocenę ich opłacalności ekonomicznej i możliwej do uzyskania oszczędności energii;
- 2) audyt energetyczny przedsiębiorstwa - procedurę, której celem jest:
 - a) uzyskanie odpowiedniej wiedzy o zużyciu energii przez dany budynek lub zespół budynków, lub instalację przemysłową, lub handlową, lub usługę,
 - b) określenie, w jaki sposób i w jakiej ilości jest możliwe uzyskanie opłacalnej oszczędności energii;

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz. Urz. UE L 315 z 14. 11. 2012, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, ustawę z dnia 21 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska oraz ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenie oddziaływania na środowisko.

- 3) ciepło - ciepło w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz.1059, z późn. zm.³⁾);
- 4) efektywność energetyczna - stosunek uzyskanej wielkości efektu użytkowego danego obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, w typowych warunkach ich użytkowania lub eksploatacji, do ilości zużycia energii przez ten obiekt, urządzenie techniczne lub instalację, albo w wyniku wykonanej usługi, niezbędnej do uzyskania tego efektu;
- 5) efekt użytkowy - efekt uzyskany w wyniku dostarczenia energii do danego obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, w szczególności: wykonanie pracy mechanicznej, zapewnienie komfortu cieplnego, oświetlenie;
- 6) energia - energię pierwotną lub finalną;
- 7) energia pierwotna - energię zawartą w pierwotnych nośnikach energii, pozyskiwanych bezpośrednio ze środowiska, w szczególności: w węglu kamiennym energetycznym (łącznie z węglem odzyskanym z hałd), w węglu kamiennym koksowym, w węglu brunatnym, w ropie naftowej (łącznie z gazoliną), w gazie ziemnym wysokometanowym (łącznie z gazem z odmetanowania kopalń węgla kamiennego), w gazie ziemnym zaazotowanym, w torfie do celów opałowych oraz energię: wody, wiatru, słoneczną, geotermalną - wykorzystywane do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, a także biomasę w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1643);
- 8) energia finalna - energię lub paliwa w rozumieniu art. 3 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, zużyte przez odbiorcę końcowego;
- 9) jednostka sektora publicznego - podmiot sektora finansów publicznych w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.⁴⁾);
- 10) odbiorca końcowy - odbiorcę końcowego w rozumieniu art. 3 pkt 13a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne;
- 11) oszczędność energii - ilość energii finalnej stanowiącą różnicę pomiędzy energią potencjalnie zużytą przez obiekt, urządzenie techniczne lub instalację w danym okresie przed zrealizowaniem jednego lub kilku przedsięwzięć służących poprawie

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 457, 490, 900, 942, 984, 1101 i 1662.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646 oraz z 2014 r. poz. 379, 911, 1146 i 1626.

efektywności energetycznej, a energią zużytą przez ten obiekt, urządzenie techniczne lub instalację w takim samym okresie po zrealizowaniu tych przedsięwzięć i uwzględnieniu znormalizowanych warunków wpływających na zużycie energii;

- 12) przedsiębiorstwo energetyczne - przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne;
- 13) przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej - działanie polegające na wprowadzeniu zmian lub usprawnień w obiekcie, urządzeniu technicznym lub instalacji, w wyniku których uzyskuje się oszczędność energii;
- 14) tona oleju ekwiwalentnego - równoważnik jednej tony ropy naftowej o wartości opałowej równej 41 868 kJ/kg.

Rozdział 2

Krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej

Art. 4. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, co 3 lata, opracowuje krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej, zwany dalej „krajowym planem działań”, w terminie do dnia 31 marca roku w którym jest obowiązek jego opracowania.

2. Krajowy plan działań zawiera w szczególności:

- 1) opis planowanych:
 - a) programów zawierających działania w zakresie poprawy efektywności energetycznej,
 - b) przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej w poszczególnych sektorach gospodarki;
- 2) określenie krajowego celu w zakresie efektywności energetycznej;
- 3) informacje o osiągniętej oszczędności energii, w tym w przesyłaniu lub dystrybucji, jej dostarczaniu oraz końcowym jej zużyciu;
- 4) strategię wspierania inwestycji w renowację budynków zawierającą:
 - a) wyniki dokonanego przeglądu budynków znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) określenie sposobów przebudowy lub remontu budynków, o których mowa w lit. a,
 - c) dane szacunkowe dotyczące możliwych do uzyskania oszczędności energii w wyniku przeprowadzenia przebudowy lub remontu budynków, o których mowa w lit. a.

3. Strategię wspierania inwestycji w renowację budynków minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest obowiązek opracowania krajowego planu działań.

Art. 5. 1. Rada Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki przyjmuje, w drodze uchwały, krajowy plan działań.

2. Przyjęty przez Radę Ministrów krajowy plan działań jest przekazywany niezwłocznie Komisji Europejskiej przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej w rozumieniu ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 743, z późn. zm.⁵⁾) realizują krajowy plan działań.

Rozdział 3

Zadania jednostek sektora publicznego w zakresie efektywności energetycznej

Art. 6. 1. Jednostka sektora publicznego realizuje swoje zadania stosując co najmniej jeden ze środków poprawy efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 2.

2. Środkiem poprawy efektywności energetycznej jest:

- 1) realizacja i finansowanie przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej;
- 2) nabycie nowego urządzenia, instalacji lub pojazdu, charakteryzujących się niskim zużyciem energii oraz niskimi kosztami eksploatacji;
- 3) wymiana eksploatowanego urządzenia, instalacji lub pojazdu na urządzenie, instalację lub pojazd, o których mowa w pkt 2, lub ich modernizacja;
- 4) realizacja przedsięwzięcia termomodernizacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz. U. z 2014 r. poz. 712);
- 5) wdrażanie systemu zarządzania środowiskiem, o którym mowa w art. 2 pkt 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekzarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylającego rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz. Urz. UE L 342 z 22.12.2009, str. 1)

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 oraz z 2014 r. poz. 496, 829, 915, 932 i 1533.

potwierdzone uzyskaniem wpisu do rejestru EMAS, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ek zarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. Nr 178, poz. 1060).

3. Jednostka sektora publicznego stosuje środek poprawy efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 2, na podstawie umowy o poprawę efektywności energetycznej.

4. Umowa o poprawę efektywności energetycznej zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie jednostki sektora publicznego realizującej przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej;
- 2) oznaczenie wykonawcy przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej;
- 3) określenie możliwych do uzyskania oszczędności energii w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej z zastosowaniem środka poprawy efektywności energetycznej.

5. Jednostka sektora publicznego informuje o stosowanych środkach poprawy efektywności energetycznej na swojej stronie internetowej lub w inny sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

Art. 7. 1. Organy władzy publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, których obszar działania obejmuje terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nabywają efektywne energetycznie produkty lub budynki, lub zlecają wykonanie usług albo wynajmują efektywne energetycznie budynki lub ich części, albo w użytkowanych budynkach należących do Skarbu Państwa poddawanych przebudowie zapewniają wypełnienie zaleceń, o których mowa w art. 10 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków (Dz. U. poz. 1200).

2. Przepisu ust. 1, nie stosuje się do budynków:

- 1) będących zabytkami w rozumieniu ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446);
- 2) wykorzystywanych na potrzeby obronności państwa, za wyjątkiem:
 - a) kwater w rozumieniu ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2010 r. Nr 206, poz. 1367, z późn. zm.⁶⁾),

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 22, poz. 114 i Nr 185, poz. 1092, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2014 r. poz. 930.

b) budynków przeznaczonych na cele biurowe i użytkowanych przez jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane.

3. Produkty lub usługi, o których mowa w ust. 1, muszą spełniać:

- 1) kryterium zaliczania do najwyższej klasy efektywności energetycznej, jaka możliwa jest do osiągnięcia – w przypadku produktów wykorzystujących energię określonych w aktach delegowanych wydawanych na podstawie art. 11 ust.1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (Dz. Urz. UE L 153 z 18 06 2010, str. 1),
- 2) wymogi efektywności energetycznej co najmniej odpowiadające wymaganiom wymienionym w załączniku C do umowy między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. U. UE. L 63 z 06 03 2013, str.7) – w przypadku urządzeń biurowych wymienionych w tej umowie,
- 3) kryterium posiadania najwyższej klasy efektywności paliwowej zgodnie z definicją, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1222/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie etykietowania opon pod kątem efektywności paliwowej i innych zasadniczych parametrów (Dz. U. L 342 z 22. 12. 2009, str. 46) – w przypadku opon

- o ile zostanie zachowana zgodność z kryteriami opłacalności, technicznej przydatności oraz uzasadnienia ekonomicznego.

4. Udzielając zamówień publicznych, których przedmiotem jest wykonanie usług, organy władzy publicznej mogą zobowiązać wykonawców tych usług do stosowania nowych produktów spełniających wymagania określone w ust. 3, na potrzeby wykonania tych usług.

5. W wyniku podjętych działań, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 6 ust. 2, oszczędność energii pierwotnej do 2020 r. powinna wynosić nie mniej niż 1100 ton oleju ekwiwalentnego.

6. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa przekazuje Komisji Europejskiej informacje o działaniach podjętych przez organy, o których mowa w ust. 1, i uzyskanych oszczędnościach energii pierwotnej w wyniku tych działań, w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku.

Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa:

- 1) organizują kampanie promujące stosowanie środków poprawy efektywności energetycznej, w tym wprowadzanie innowacyjnych technologii;
- 2) prowadzą działania informacyjno – edukacyjne o dostępnych środkach poprawy efektywności energetycznej.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, w ramach promowania środków poprawy efektywności energetycznej, prowadzi działania informacyjno – edukacyjne o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię w rozumieniu ustawy z dnia 14 września 2012 r. o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię (Dz. U. poz. 1203).

3. Minister właściwy do spraw gospodarki:

- 1) monitoruje stosowanie środków poprawy efektywności energetycznej;
- 2) zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki:
 - a) informacje o instrumentach służących finansowaniu środków poprawy efektywności energetycznej oraz sposobie ich pozyskiwania,
 - b) wytyczne dotyczące sposobu uwzględniania kryterium efektywności energetycznej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

Rozdział 4

Zasady uzyskania i umorzenia świadectw efektywności energetycznej

Art. 9. 1. Podmioty wskazane w ust. 2, są obowiązane:

- 1) zrealizować przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej u odbiorcy końcowego, w wyniku którego uzyskuje się oszczędności energii finalnej w wysokości określonej w ust. 7 lub
- 2) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, świadectwo efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 13 ust. 1.

2. Obowiązek, o którym mowa w:

- 1) ust. 1, wykonują:
 - a) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, ciepłem lub gazem ziemnym i sprzedające energię

elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

- b) odbiorca końcowy przyłączony do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będący członkiem giełdy w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197) lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;
- 2) ust. 1 pkt 2 wykonują towarowy dom maklerski lub dom maklerski w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji realizowanych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, na zlecenie odbiorców końcowych przyłączonych do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przedsiębiorstw energetycznych sprzedających ciepło odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli łączna wielkość zamówionej mocy cieplnej przez tych odbiorców nie przekracza 5 MW w danym roku kalendarzowym.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesje na obrót energią elektryczną lub gazem ziemnym, w terminie miesiąca od zakończenia roku kalendarzowego w którym zakupiło energię elektryczną lub gaz ziemny w wyniku transakcji zawartej za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego, lub domu maklerskiego na giełdzie towarowej, lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, jest obowiązane przekazać towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklarację o ilości energii elektrycznej lub gazu ziemnego zakupionych w wyniku tej transakcji i zużytych na własny użytek oraz przeznaczonych do dalszej odsprzedaży.

5. Deklaracja, o której mowa w ust. 4, stanowi podstawę wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

6. Realizacja zlecenia nabycia energii elektrycznej lub gazu ziemnego na giełdzie towarowej, lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski może nastąpić po złożeniu przez składającego zlecenie zabezpieczenia na pokrycie

kosztów wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w ust. 1, w zakresie określonym w ust. 2 pkt 1 lit. b. Wysokość zabezpieczenia oraz sposób jego złożenia określa umowa zawarta pomiędzy towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim a składającym zlecenie.

7. Podmioty, o których mowa w ust. 2, wykonują obowiązek określony w ust. 1 uzyskując w każdym roku oszczędności energii finalnej w wysokości 1,5 %:

- 1) całkowitej ilości energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego sprzedanych w danym roku odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego, pomniejszonej o ilość energii zaoszczędzonej przez odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1, wynikającej z oświadczenia, o którym mowa w art. 10 ust. 1;
- 2) ilości energii elektrycznej lub gazu ziemnego, wyrażoną w tonach oleju ekwiwalentnego, zakupionych w danym roku:
 - a) na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w transakcjach zawieranych we własnym imieniu przez odbiorców końcowych, o których mowa w ust. 2 pkt 2,
 - b) przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych.

8. Ilość gazu ziemnego sprzedanego w danym roku odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w ust. 7 pkt 1, pomniejsza się o ilość gazu ziemnego sprzedanego w danym roku:

- 1) przedsiębiorstwom energetycznym w celu jego zużycia na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, z wyjątkiem gazu ziemnego sprzedanego w danym roku przedsiębiorstwom energetycznym, o których mowa w ust. 3;
- 2) w celu jego zużycia na cele nieenergetyczne.

9. Oszczędności energii finalnej, o których mowa w ust. 7, mogą być zgłaszane Prezesowi URE do rozliczenia w okresie trzyletnim.

Art. 10. 1. Odbiorca końcowy, który:

- 1) w roku poprzedzającym rok realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 9 ust. 1, zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla którego udział kosztu energii elektrycznej w wartości jego produkcji jest nie mniejszy niż 15 % oraz

2) zakończył, nie wcześniej niż w dniu 1 stycznia 2014 r., przedsięwzięcie lub przedsięwzięcia tego samego rodzaju służące poprawie efektywności energetycznej ograniczając zużycie energii elektrycznej w przeliczeniu na wielkość produkcji o nie mniej niż 1,5 % rocznie w stosunku do średniej jego wielkości z lat 2011 – 2013

– przedkłada przedsiębiorstwu energetycznemu sprzedającemu temu odbiorcy energię elektryczną oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r.

– Kodeks karny oświadczam, że zrealizowałem przedsięwzięcie lub przedsięwzięcia tego samego rodzaju służące poprawie efektywności energetycznej wraz z audytem efektywności energetycznej potwierdzającym uzyskaną oszczędność energii w rozumieniu ustawy dnia ...o efektywności energetycznej (Dz. U. poz...)”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę, adres siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) odbiorcy końcowego, o którym mowa w ust. 1;
- 2) określenie przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 1;
- 3) dane dotyczące ilości energii finalnej zaoszczędzonej średnio w ciągu roku w wyniku realizacji przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 1, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego;
- 4) określenie ilości energii finalnej, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego, niezbędnej do wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1, obliczonego od ilości energii elektrycznej zakupionej w danym roku przez odbiorcę końcowego, o którym mowa w ust. 1.

3. Ilość energii finalnej, o której mowa w ust. 2 pkt 3, nie może być mniejsza niż ilość energii finalnej, o której mowa w ust. 2 pkt 4.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne, które otrzymało od odbiorcy końcowego oświadczenie wraz z audytem efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 1, przekazuje oświadczenie to i audyt Prezesowi URE podczas wykonywania obowiązku, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 2.

5. Odbiorca końcowy, o którym mowa w ust. 1, może w kolejnych latach przedstawić przedsiębiorstwu energetycznemu sprzedającemu temu odbiorcy energię elektryczną

oświadczenia zawierające dane dotyczące tego samego przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, jeżeli suma ilości energii finalnej, o której mowa w ust. 2 pkt 4, określonej w poszczególnych oświadczeniach jest nie większa, niż ilość energii finalnej, o której mowa w ust. 2 pkt 3.

Art. 11. 1. Podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 2, przedstawiają Prezesowi URE, na jego żądanie, dokumenty lub informacje niezbędne do oceny wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9 ust. 1, oraz ogłoszenia informacji, o której mowa w ust. 2, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

2. Prezes URE ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, informacje o osiągniętej oszczędności energii finalnej wynikającej z realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 9 ust. 1, przez podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 2, łącznie lub oddzielnie dla każdej kategorii tych podmiotów, w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku następującego po roku wykonania obowiązku określonego w art. 9 ust. 1.

3. Oszczędność energii finalnej uzyskana w wyniku wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9 ust. 1, powinna, do dnia 31 grudnia 2020 r., wynosić nie mniej niż 3 670 tys. ton oleju ekwiwalentnego.

Art. 12. 1. Poprawie efektywności energetycznej służą następujące rodzaje przedsięwzięć:

- 1) izolacja instalacji przemysłowych;
- 2) przebudowa lub remont budynków;
- 3) modernizacja:
 - a) oświetlenia,
 - b) urządzeń i instalacji wykorzystywanych w procesach przemysłowych,
 - c) lokalnych sieci ciepłowniczych i lokalnych źródeł ciepła w rozumieniu art. 2 pkt 6 i 7 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów;
- 4) odzyskiwanie energii w procesach przemysłowych;
- 5) ograniczenie strat:
 - a) związanych z poborem energii biernej,
 - b) sieciowych związanych z przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej lub gazu ziemnego,
 - c) na transformacji w transformatorach,

- d) w sieciach ciepłowniczych;
- 6) stosowanie do ogrzewania lub chłodzenia obiektów energii wytwarzanej we własnych lub przyłączonych do sieci odnawialnych źródłach energii, ciepła użytkowego w wysokosprawnej kogeneracji w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, lub ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, szczegółowy wykaz przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej.

Art. 13. 1. Potwierdzeniem deklarowanej ilości energii finalnej, zaoszczędzonej średnio w ciągu roku, wynikającej z przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej określonych w art. 12, jest świadectwo efektywności energetycznej.

2. Świadectwo efektywności energetycznej nie przysługuje dla przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, jeżeli:

- 1) na realizację tego przedsięwzięcia przyznano premię termomodernizacyjną w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów lub uzyskano środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej lub z budżetu państwa;
- 2) w wyniku realizacji tego przedsięwzięcia uzyskuje się oszczędność energii w ilości mniejszej niż 10 ton oleju ekwiwalentnego średnio w ciągu roku, albo przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, w wyniku których uzyskuje się łączną oszczędność energii w ilości mniejszej niż 10 ton oleju ekwiwalentnego średnio w ciągu roku.

3. Świadectwo efektywności energetycznej wydaje Prezes URE na wniosek podmiotu realizującego przedsięwzięcie lub przedsięwzięcia tego samego rodzaju służące poprawie efektywności energetycznej.

4. Wniosek o wydanie świadectwa efektywności energetycznej zawiera:

- 1) imię, nazwisko, numer PESEL, o ile został nadany, adres zamieszkania albo nazwę, adres siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy;
- 2) dane dotyczące ilości energii finalnej zaoszczędzonej średnio w ciągu roku w wyniku realizacji przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego;

- 3) wskazanie okresu uzyskiwania oszczędności energii finalnej dla danego przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, wyrażonego w latach kalendarzowych;
- 4) określenie:
 - a) przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej oraz miejsca ich lokalizacji,
 - b) terminu realizacji przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej.

5. Do wniosku o wydanie świadectwa efektywności energetycznej należy dołączyć audyt efektywności energetycznej oraz oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że dane i informacje zawarte we wniosku, o którym mowa w art. 13 ust. 3 ustawy z dnia ...o efektywności energetycznej (Dz. U. poz...) są zgodne z prawdą.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

6. Wniosek o wydanie świadectwa efektywności energetycznej może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422).

7. Świadectwo efektywności energetycznej zawiera w szczególności:

- 1) numer świadectwa efektywności energetycznej;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę, adres siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu realizującego przedsięwzięcie lub przedsięwzięcia tego samego rodzaju służące poprawie efektywności energetycznej;
- 3) określenie ilości energii finalnej, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego, zaoszczędzonej średnio w ciągu roku w wyniku realizacji przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej.

8. Prezes URE, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie świadectwa efektywności energetycznej, wydaje świadectwo efektywności energetycznej. Do wydawania świadectwa efektywności energetycznej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183 i 1195) o wydawaniu zaświadczeń.

9. Prezes URE zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki informacje o wydanych świadectwach efektywności energetycznej wraz z kartą

audytu efektywności energetycznej, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2, w terminie 7 dni od daty ich wydania.

Art. 14. 1. Podmiot, który otrzymał świadectwo efektywności energetycznej jest obowiązany, po zrealizowaniu przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, do sporządzenia audytu efektywności energetycznej potwierdzającego zadeklarowaną oszczędność energii finalnej uzyskaną w wyniku realizacji tego przedsięwzięcia lub tych przedsięwzięć.

2. Nie sporządza się audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w ust.1, po zrealizowaniu przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, jeżeli dla tego przedsięwzięcia lub tych przedsięwzięć zadeklarowano osiągnięcie oszczędności energii finalnej w ilości nieprzekraczającej równowartości 100 ton oleju ekwiwalentnego średnio w ciągu roku.

3. Audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 1, i audyt efektywności energetycznej dołączony do wniosku o wydanie świadectwa efektywności energetycznej nie mogą być sporządzane przez tę samą osobę dla tego samego przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej.

4. Podmiot, który otrzymał świadectwo efektywności energetycznej zawiadamia Prezesa URE o zakończeniu przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, w terminie 45 dni od dnia ich zakończenia. Do zawiadomienia należy dołączyć:

- 1) audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 1, jeżeli jest on wymagany;
- 2) oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że została zaoszczędzona energia finalna w ilości wskazanej w świadectwie efektywności energetycznej.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. Prezes URE informuje podmiot, o którym mowa w art. 17 ust. 3, o świadectwie efektywności energetycznej wydanym dla przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, zrealizowanych przez podmiot wskazany w tym świadectwie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4.

Art. 15. 1. Prezes URE dokonuje albo zleca dokonanie innym podmiotom, wyłonionym zgodnie z przepisami o zamówieniach publicznych, wrywkowej weryfikacji:

- 1) audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 13 ust. 5, lub audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 14 ust. 1;
- 2) zgodności oszczędności energii finalnej osiągniętej w wyniku realizacji przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, o których mowa w art. 14 ust. 1, z ilością energii finalnej zadeklarowanej we wniosku o wydanie świadectwa efektywności energetycznej.

2. O negatywnej weryfikacji oszczędności energii finalnej Prezes URE zawiadamia niezwłocznie podmiot, o którym mowa w art. 14 ust. 1.

3. Podmiot, któremu wydano świadectwo efektywności energetycznej o wartości odpowiadającej ilości energii finalnej większej, niż ilość energii zaoszczędzonej w wyniku realizacji przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, stwierdzonej przez Prezesa URE w wyniku weryfikacji oszczędności energii finalnej, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany, w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5, uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo efektywności energetycznej o wartości określonej w ust. 4.

4. Wartość świadectwa efektywności energetycznej, którą jest obowiązany uzyskać i przedstawić do umorzenia podmiot, o którym mowa w ust. 3, stanowi różnicę pomiędzy ilością energii finalnej wynikającą ze świadectwa efektywności energetycznej przyznanego temu podmiotowi, a ilością energii zaoszczędzonej, o której mowa w ust. 3, wyrażoną w tonach oleju ekwiwalentnego.

5. O obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectwa efektywności energetycznej Prezes URE zawiadamia niezwłocznie podmiot, o którym mowa w ust. 3.

6. Do wykonywania obowiązku, o którym mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 18 i art. 19.

Art. 16. Podmiot, który nie zawiadomił Prezesa URE o zakończeniu przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej, zawiadamiając udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji o jego zrealizowaniu, a także w przypadku negatywnej weryfikacji oszczędności energii, o której mowa w art. 15 ust. 2, nie może występować z wnioskiem o wydanie świadectwa

efektywności energetycznej przez okres 5 lat od dnia, w którym przedsięwzięcie to lub przedsięwzięcia te powinny być zrealizowane.

Art. 17. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej są towarem giełdowym w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. Prawa te są zbywalne.

2. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej powstają z chwilą zapisania świadectwa efektywności energetycznej po raz pierwszy na koncie w rejestrze świadectw efektywności energetycznej, na podstawie informacji, o której mowa w art. 14 ust. 5, i przysługują podmiotowi będącemu posiadaczem tego konta.

3. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa efektywności energetycznej następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw efektywności energetycznej prowadzonym przez podmiot prowadzący:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub
- 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586) - organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw efektywności energetycznej.

4. Podmiot, o którym mowa w ust. 3, jest obowiązany prowadzić rejestr świadectw efektywności energetycznej w sposób zapewniający:

- 1) identyfikację:
 - a) podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw efektywności energetycznej,
 - b) przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw efektywności energetycznej;
- 2) zgodność ilości energii finalnej objętej świadectwami efektywności energetycznej wpisanymi do rejestru świadectw efektywności energetycznej z ilością energii finalnej odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.

5. Wpis do rejestru świadectw efektywności energetycznej oraz dokonane zmiany wpisu w tym rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru.

Art. 18. Podmiot, o którym mowa w art. 17 ust. 3, jest obowiązany, na wniosek podmiotów, o których mowa w art. 9 ust. 2, lub innego podmiotu, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej wydać, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, dokument stwierdzający prawa majątkowe wynikające z tego świadectwa przysługujące wnioskodawcy.

Art. 19. 1. Prezes URE, na wniosek podmiotów, o których mowa w art. 9 ust. 2, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw efektywności energetycznej, w drodze decyzji, umarza te świadectwa w całości albo w części.

2. Towarowy dom maklerski lub dom maklerski wykonując obowiązek, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 2, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, może złożyć wniosek do Prezesa URE o umorzenie świadectw efektywności energetycznej należących do innego podmiotu, któremu przysługują wynikające z tych świadectw prawa majątkowe, o ile dołączy pisemną zgodę tego podmiotu na zaliczenie tych świadectw do wypełnienia obowiązku przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski.

3. Świadectwo efektywności energetycznej umorzone do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 9 ust. 1 pkt 2.

4. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej wygasają z chwilą umorzenia tego świadectwa.

5. Podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 2, wraz z wnioskiem o umorzenie świadectwa efektywności energetycznej są obowiązane złożyć Prezesowi URE dokument, o którym mowa w art. 18.

6. Prezes URE przekazuje informacje o umorzonych świadectwach efektywności energetycznej podmiotowi prowadzącemu rejestr, o którym mowa w art. 17 ust. 3.

Art. 20. Prezes URE rozlicza wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 9 ust. 1, w okresie trzyletnim, do dnia 31 marca danego roku, chyba, że podmiot, o którym mowa w art. 9 ust. 2, wystąpi z wnioskiem o rozliczenie tego obowiązku po upływie roku lub dwóch lat.

Rozdział 5

Zasady sporządzania audytu efektywności energetycznej

Art. 21. 1. Audyt efektywności energetycznej zawiera w szczególności:

- 1) imię, nazwisko i adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby podmiotu u którego zrealizowano albo będzie zrealizowane przedsięwzięcie lub przedsięwzięcia tego samego rodzaju służące poprawie efektywności energetycznej;
- 2) kartę audytu efektywności energetycznej;
- 3) oznaczenie miejsca lokalizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej;
- 4) ocenę:
 - a) stanu technicznego oraz analizę zużycia energii obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji;
 - b) efektów uzyskanych w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, w tym w szczególności określenie osiągniętej oszczędności energii.

2. Audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 13 ust. 5, przedkładany Prezesowi URE powinien zawierać także opis możliwych rodzajów i wariantów realizacji przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej wraz z oceną opłacalności ekonomicznej tych przedsięwzięć i możliwej do uzyskania oszczędności energii.

3. Audyt efektywności energetycznej dostarczania ciepła zawiera ocenę efektywności energetycznej sieci ciepłowniczej oraz innego indywidualnego źródła ciepła wytwarzającego i dostarczającego ciepło do obiektu budowlanego, ze wskazaniem, który sposób dostarczania ciepła zapewnia większą efektywność energetyczną. Do audytu tego nie stosuje się ust. 1 pkt 4.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres i sposób sporządzania audytu efektywności energetycznej,
- 2) wzór karty, o której mowa w ust. 1 pkt 2,
- 3) szczegółowy sposób i tryb weryfikacji audytu efektywności energetycznej, o której mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1,
- 4) dane i metody, które mogą być wykorzystywane przy określaniu i weryfikacji uzyskanych oszczędności energii,
- 5) sposób sporządzania oceny efektywności energetycznej dostarczania ciepła, o której mowa w ust. 3

- biorąc pod uwagę aktualny stan wiedzy technicznej w zakresie efektywności energetycznej, zapewnienie zharmonizowanych zasad pomiarów oraz sprawnej i prawidłowej weryfikacji oszczędności energii.

Rozdział 6

Zasady przeprowadzania audytu energetycznego przedsiębiorstwa

Art. 22. 1. Przedsiębiorca w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.⁷⁾), z wyjątkiem mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniego przedsiębiorcy w rozumieniu art. 104 – 106 tej ustawy przeprowadza, co 4 lata, audyt energetyczny przedsiębiorstwa lub zleca jego przeprowadzenie.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorcy:

- 1) posiadającego system zarządzania energią lub system zarządzania środowiskiem określony w odpowiednich normach europejskich;
- 2) wpisanego do rejestru EMAS, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ek zarządzania i audytu (EMAS).

3. Audyt energetyczny przedsiębiorstwa przeprowadza podmiot niezależny od audytowanego przedsiębiorcy, posiadający wiedzę oraz doświadczenie zawodowe w przeprowadzaniu tego rodzaju audytu.

4. W przypadku gdy audyt energetyczny przedsiębiorstwa jest przeprowadzany przez ekspertów audytowanego przedsiębiorcy, nie mogą oni być bezpośrednio zaangażowani w audytowaną działalność tego przedsiębiorcy.

Art. 23 1. Audyt energetyczny przedsiębiorstwa ma na celu przeprowadzenie szczegółowych i potwierdzonych obliczeń dotyczących proponowanych przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej oraz dostarczenie informacji o potencjalnych oszczędnościach energii.

2. Audyt energetyczny przedsiębiorstwa:

- 1) należy przeprowadzać na podstawie aktualnych, reprezentatywnych, mierzonych i możliwych do zidentyfikowania danych dotyczących zużycia energii oraz, w przypadku energii elektrycznej, zapotrzebowania na moc;
- 2) powinien zawierać szczegółowy przegląd zużycia energii w budynkach lub zespołach budynków, w instalacjach przemysłowych oraz w transporcie;

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 675, 983, 1036, 1304, 1238 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 822, 1133, 1138 i 1146.

- 3) powinien opierać się, o ile to możliwe, na analizie kosztowej cyklu życia, a nie na okresie zwrotu nakładów tak, aby uwzględnić oszczędności energii w dłuższym okresie czasu, wartości rezydualne inwestycji długoterminowych oraz stopy dyskonta.

3. Przedsiębiorca jest obowiązany przechowywać do celów kontrolnych dane dotyczące audytu energetycznego przedsiębiorstwa, przez okres 5 lat.

Art. 24 1. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 22 ust. 1, zawiadamia Prezesa URE o przeprowadzonym audycie energetycznym przedsiębiorstwa, w terminie 30 dni od dnia zakończenia jego przeprowadzania. Do zawiadomienia należy dołączyć informację o możliwych do uzyskania oszczędnościach energii, wynikających z przeprowadzonego audytu energetycznego przedsiębiorstwa.

2. Prezes URE przeprowadza albo zleca innym podmiotom wyłonionym zgodnie z przepisami o zamówieniach publicznych, przeprowadzenie wrywkowej weryfikacji zgodności oszczędności energii możliwej do osiągnięcia w wyniku przeprowadzonego audytu energetycznego przedsiębiorstwa z informacją, o której mowa w ust. 1 zdanie drugie.

Rozdział 7

Kary pieniężne

Art. 25. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) niedopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 9 ust. 1;
- 2) nie przedstawia w wyznaczonym terminie dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 11 ust. 1;
- 3) nie zawiadomił Prezesa URE o zakończeniu przedsięwzięcia lub przedsięwzięć tego samego rodzaju służących poprawie efektywności energetycznej w terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 4, lub zawiadamiając udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji;
- 4) nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 15 ust. 3.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza Prezes URE w drodze decyzji.

Art. 26. 1. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 25 ust. 1:

- 1) pkt 1 – 3 nie może być wyższa niż 10 % przychodu ukaranego przedsiębiorstwa energetycznego lub odbiorcy końcowego, lub towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 9 ust. 2, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym;

2) pkt 4 nie może przekroczyć 3 000 000 zł.

2. Ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 25 ust. 1, Prezes URE uwzględnia zakres naruszeń, powtarzalność naruszeń lub korzyści finansowe możliwe do uzyskania z tytułu naruszenia.

Art. 27. Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli zakres naruszeń jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek zanim Prezes URE powziął o tym wiadomość.

Art. 28. 1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 25 ust. 1, uiszcza się na rachunek bankowy wskazany w decyzji o wymierzeniu kary, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna.

2. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

3. Kara pieniężna podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 29. 1. Od decyzji, o której mowa w art. 25 ust. 2, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.⁸⁾) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

3. Do postanowień wydanych przez Prezesa URE, na które przysługuje zażalenie, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 30. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.⁹⁾) w art. 33 w ust. 2 w pkt 6 lit. b otrzymuje brzmienie:

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161, 1296, 1585, 1626 i 1741.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 40, 768, 822, 1133 i 1200.

„b) audyt, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy z dnia...o efektywności energetycznej (Dz. U. poz...) wskazujący, że dostarczanie ciepła do tego obiektu z sieci ciepłowniczej zapewnia niższą efektywność energetyczną, aniżeli z innego indywidualnego źródła ciepła, które może być wykorzystane do dostarczania ciepła do tego obiektu;”.

Art. 31. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 6c otrzymuje brzmienie:

„6c. Sprzedawca energii elektrycznej informuje swojego odbiorcę o ilości zużytej przez tego odbiorcę energii elektrycznej w poprzednim roku oraz o miejscu, w którym są dostępne informacje o przeciętnym zużyciu energii elektrycznej dla danej grupy przyłączeniowej odbiorców, środkach poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy z dniao efektywności energetycznej (Dz. U. poz...) i efektywnych energetycznie urządzeniach technicznych.”;

2) w art. 7b:

a) w ust.1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podmiot posiadający tytuł prawny do korzystania z obiektu, który nie jest przyłączony do sieci ciepłowniczej lub wyposażony w indywidualne źródło ciepła, oraz w którym przewidywana szczytowa moc cieplna instalacji i urządzeń do ogrzewania tego obiektu wynosi nie mniej niż 50 kW, zlokalizowanego na terenie, na którym istnieją techniczne warunki dostarczania ciepła z efektywnego energetycznie systemu ciepłowniczego lub chłodniczego zapewnia efektywne energetycznie wykorzystanie lokalnych zasobów paliw i energii przez:”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Efektywność energetyczną dostarczania ciepła, o której mowa w ust. 1, określa się na podstawie audytu, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy z dniao efektywności energetycznej (Dz. U. poz...)”;

c) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przez efektywny energetycznie system ciepłowniczy lub chłodniczy rozumie się system ciepłowniczy lub chłodniczy, w którym do produkcji ciepła lub chłodu wykorzystuje się co najmniej w:

¹⁰⁾ Patrz odnośnik nr 3.

- 1) 50 % energię ze źródeł odnawialnych, lub
- 2) 50 % ciepło odpadowe, lub
- 3) 75 % ciepło pochodzące z kogeneracji, lub
- 4) 50 % połączenie energii i ciepła, o których mowa w pkt 1 – 3.

3) uchyla się art. 9n;

4) po art. 10 dodaje się art. 10a – 10c w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub ciepła, przesyłaniem i dystrybucją ciepła oraz przedsiębiorcy planujący budowę lub modernizację po dniu 5 czerwca 2014 r. jednostki wytwórczej o mocy nominalnej cieplnej powyżej 20 MW lub sieci ciepłowniczej, lub chłodniczej sporządzają analizę kosztów i korzyści budowy lub modernizacji tej jednostki lub sieci ciepłowniczej lub chłodniczej, mającą na celu określenie najbardziej efektywnych pod względem zasobów oraz opłacalnych rozwiązań umożliwiających spełnienie wymogów w zakresie ogrzewania i chłodzenia, zwaną dalej „analizą kosztów i korzyści.

2. Analizę kosztów i korzyści sporządza się z uwzględnieniem:

- 1) zainstalowanej mocy elektrycznej lub zainstalowanej mocy cieplnej;
- 2) rodzaju paliwa zużywanego do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła;
- 3) przewidywanego okresu użytkowania jednostki wytwórczej lub sieci ciepłowniczej, lub chłodniczej;
- 4) planowanej ilości godzin pracy jednostki wytwórczej w ciągu roku;
- 5) lokalizacji jednostki wytwórczej lub sieci ciepłowniczej, lub chłodniczej;
- 6) zapotrzebowania na energię elektryczną lub ciepło.

3. Analiza kosztów i korzyści zawiera analizę ekonomiczną obejmującą analizę finansową, która odzwierciedla rzeczywiste przepływy pieniężne z nakładów inwestycyjnych poniesionych na budowę jednostki wytwórczej, sieci ciepłowniczej lub chłodniczej oraz planowane koszty ich eksploatacji.

Art. 10b. 1. Przedsiębiorstwa energetyczne oraz przedsiębiorcy, o których mowa w art. 10a ust. 1, planujące:

- 1) budowę jednostki wytwórczej o nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW - sporządzają analizę kosztów i korzyści wybudowania jednostki kogeneracji w miejsce tej jednostki wytwórczej;

- 2) przebudowę jednostki wytwórczej o nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW - przeprowadzają analizę kosztów i korzyści przebudowy tej jednostki wytwórczej na jednostkę kogeneracji;
- 3) budowę lub przebudowę elektrowni lub elektrociepłowni przemysłowej, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304, str. 1, z późn. zm.) o nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW lub wytwarzającej ciepło odpadowe z instalacji przemysłowej - sporządzają analizę kosztów i korzyści wykorzystania tego ciepła, w tym w wysokosprawnej kogeneracji oraz przyłączenia tej elektrowni lub elektrociepłowni przemysłowej do sieci ciepłowniczej lub chłodniczej;
- 4) budowę sieci ciepłowniczej lub chłodniczej, lub przyłączenie do tej sieci jednostki wytwórczej o nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW, lub przebudowę tej jednostki wytwórczej - sporządzają analizę kosztów i korzyści wykorzystania ciepła odpadowego.

2. Budowa urządzeń, instalacji lub sieci służących wychwytywaniu dwutlenku węgla w celu jego podziemnego składowania w celu przeprowadzenia projektu demonstracyjnego wychwyty i składowania dwutlenku węgla w rozumieniu art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2014 r. poz. 613, 850, 1133 i 1662) nie stanowi przebudowy jednostki wytwórczej oraz elektrowni lub elektrociepłowni przemysłowej, o których mowa w ust. 1 pkt 2 - 4.

3. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) jednostek wytwórczych w okresach szczytowego zapotrzebowania na energię elektryczną oraz rezerw zdolności wytwórczych pracujących w okresie nie dłuższym niż 1500 godzin w roku, jako średnia z pięciu kolejnych lat;
- 2) obiektu energetyki jądrowej, o którym mowa w ustawie z dnia 22 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. Nr 135, poz. 789, z 2012 r. poz. 951 oraz z 2014 r. poz. 40);
- 3) urządzeń, instalacji i sieci niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

4. Jeżeli planowana jest budowa lub przebudowa jednostki wytwórczej energii elektrycznej, lub elektrowni przemysłowej, analiza kosztów i korzyści zawiera porównanie tej jednostki, lub elektrowni z jednostką wytwórczą, lub elektrociepłownią przemysłową wytwarzającą taką samą ilość energii elektrycznej w procesie wytwarzania ciepła odpadowego w instalacji przemysłowej, lub w wysokosprawnej kogeneracji, albo zaopatrującą użytkowników systemu w wytworzone ciepło lub chłód za pomocą sieci ciepłowniczych lub chłodniczych.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, przedsiębiorstwa energetyczne oraz przedsiębiorcy, o których mowa w art. 10a ust. 1, przeprowadzają analizę kosztów i korzyści we współpracy z przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się przesyłaniem i dystrybucją ciepła lub chłodu.

6. Przez nominalną moc cieplną, o której mowa w ust. 1 oraz w art. 10a ust. 1, rozumie się ilość energii wprowadzonej w paliwie do źródła spalania paliw w jednostce czasu przy jego nominalnym obciążeniu.

Art. 10c. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki sporządza ocenę potencjału wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji oraz efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych lub chłodniczych, i o jej sporządzeniu powiadamia Komisję Europejską.

2. W celu sporządzenia oceny, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki przeprowadza analizę wprowadzenia określonych wariantów wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji oraz efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych i chłodniczych, w tym możliwości techniczne oraz opłacalność ekonomiczną wprowadzenia tych wariantów. Analizę tę przeprowadza się dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki na żądanie Komisji Europejskiej, co pięć lat aktualizuje ocenę, o której mowa w ust. 1, i o jej aktualizacji powiadamia Komisję Europejską.”;

5) w art. 16a:

a) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. W przetargu mogą uczestniczyć także podmioty niebędące przedsiębiorstwami energetycznymi oraz podmioty, które sporządziły analizę kosztów i korzyści.”,

b) w ust. 5 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

- „7) wynikami oceny, o której mowa w art. 10c ust. 1, oraz analizy kosztów i korzyści.”,
- 6) w art. 18 w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) ocena, o której mowa w art.10c ust. 1, na obszarze gminy.”;
- 7) w art. 19 w ust. 3 pkt 3a otrzymuje brzmienie:
„3a) możliwości stosowania środków poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu art. 6 ust. 2 ustawy z dnia o efektywności energetycznej;”
- 8) w art. 20 w ust. 2:
a) pkt 1b otrzymuje brzmienie:
„1b) propozycje stosowania środków poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu art. 6 ust. 2 ustawy z dnia o efektywności energetycznej;”
b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) ocena, o której mowa w art.10c ust.1, na obszarze gminy.”,
- 9) w art. 45a:
a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. Jeżeli miejsce zainstalowania układu pomiarowo-rozliczeniowego służącego do rozliczeń kosztów zakupu ciepła jest wspólne dla dwóch lub więcej budynków wielolokalowych albo dwóch lub więcej grup lokali lub lokali, właściciele lub zarządcy tych budynków lub lokali są obowiązani wyposażyć:
1) budynki te i grupy lokali w ciepłomierze;
2) lokale, tam gdzie jest to technicznie wykonalne i opłacalne, w ciepłomierze lub wodomierze ciepłej wody.”,
b) w ust. 8 w pkt 1 lit a otrzymuje brzmienie:
„a) dla lokali mieszkalnych i użytkowych:
- wskazania ciepłomierzy,
- wskazania urządzeń umożliwiających indywidualne rozliczenie kosztów, niebędących przyrządami pomiarowymi w rozumieniu przepisów metrologicznych,
- powierzchnię lub kubaturę tych lokali,”
c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
„9. Właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego dokonuje wyboru metody rozliczania całkowitych kosztów zakupu ciepła na poszczególne lokale mieszkalne i użytkowe w tym budynku tak, aby:

- 1) wybrana metoda zapewniała:
 - a) energooszczędne zachowania,
 - b) zachowanie prawidłowych warunków eksploatacji budynku i lokali w zakresie temperatury i wentylacji, określonych w przepisach prawa budowlanego lub
 - c) ustalanie opłat za zakupione ciepło w sposób odpowiadający zużyciu ciepła na ogrzewanie i przygotowanie ciepłej wody użytkowej;
 - 2) w zależności od warunków technicznych budynków i lokali uwzględniała:
 - a) ilość ciepła dostarczanego do lokalu z pionów grzewczych lub przenikania pomiędzy lokalami, oszacowanego w szczególności na podstawie rejestracji temperatury powietrza w lokalu, jeżeli jest to technicznie możliwe i ekonomicznie uzasadnione,
 - b) współczynniki wyrównawcze zużycia ciepła na ogrzewanie, wynikające z położenia lokalu w bryle budynku.”,
- d) po ust. 11 dodaje się ust.11a w brzmieniu:
- „11a. Jeżeli użytkownik lokalu nie udostępni właścicielowi lub zarządcy budynku ciepłomierzy, wodomierzy lub urządzeń umożliwiających indywidualne rozliczenie kosztów, niebędących przyrządami pomiarowymi w rozumieniu przepisów metrologicznych, w celu dokonania ich odczytu albo użytkownik lokalu dokona ingerencji w ten przyrząd lub urządzenie w celu zafałszowania jego pomiarów lub wskazań, właściciel lub zarządca budynku może:
- 1) dochodzić od użytkownika tego lokalu odszkodowania na zasadach ogólnych albo
 - 2) obciążyć użytkownika tego lokalu, w okresie rozliczeniowym, nie więcej niż dwukrotnością iloczynu średniej wartości kosztów ogrzewania:
 - a) m^3 kubatury budynku wielolokalowego i kubatury użytkowanego lokalu albo
 - b) m^2 budynku wielolokalowego i powierzchni użytkowanego lokalu.”;
- e) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:
- „13. W przypadku, gdy ilość ciepła dostarczonego do budynku wielolokalowego w ciągu kolejnych 12 miesięcy przekracza 0,40 GJ w odniesieniu do m^3 ogrzewanej kubatury budynku lub 0,30 GJ w odniesieniu do m^3 przygotowanej ciepłej wody, właściciel lub zarządca budynku wykonuje audyt

energetyczny tego budynku w celu określenia przyczyn nadmiernej energochłonności i wskazania sposobów ograniczenia zużycia ciepła przez ten budynek lub zmiany zamówionej mocy cieplnej.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 401 w ust. 7 uchyla się pkt 4a.

Art. 33. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenie oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.¹²⁾) w art. 74 w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) analizę kosztów i korzyści, o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.¹³⁾);”.

Rozdział 9

Przepisy przejściowe

Art. 34. Krajowy plan działań minister właściwy do spraw gospodarki po raz pierwszy przekazuje Komisji Europejskiej do dnia 30 kwietnia 2017 r.

Art. 35. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 22 ust. 1, po raz pierwszy przeprowadzi audyt energetyczny przedsiębiorstwa, w terminie do dnia 5 grudnia 2015 r.

Art. 36. Minister właściwy do spraw gospodarki sporządzi ocenę potencjału wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji oraz efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych lub chłodniczych w rozumieniu art. 10c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 31, w terminie do dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 37. Właściciel lub zarządca lokali wyposaży lokale te, o ile będzie to technicznie wykonalne i opłacalne, w ciepłomierze lub wodomierze ciepłej wody, o których mowa w art. 45a ust. 7 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 31, do dnia 31 grudnia 2016 r.

Art. 38. Do wykonania i rozliczenia wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 12 ust.1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr 94, poz.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238 oraz z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101, 1146, 1322 i 1662

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238 oraz z 2014 r. poz. 587, 822, 850, 1101 i 1133.

¹³⁾ Patrz odnośnik nr 3.

551, z późn. zm.¹⁴⁾), za okres do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz w zakresie kar pieniężnych za niedopełnienie tego obowiązku, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 39. 1. Opłaty zastępcze, o których mowa w art. 12 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej, uiszczane na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej po dniu 31 grudnia 2015 r. stanowią przychód tego Funduszu i są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust.5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

2. Kary pieniężne wymierzane na podstawie art. 35 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej płatne po dniu 31 grudnia 2015 r. uiszczą się na rachunek bankowy właściwego urzędu skarbowego. Wpływy z tych kar stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 40. Prawa majątkowe wynikające ze świadectw efektywności energetycznej, wydanych na podstawie ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej które nie zostaną umorzone przez Prezesa URE do dnia 31 marca 2016 r. wygasają z dniem 1 kwietnia 2016 r.

Art. 41. Do postępowań wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących świadectw efektywności energetycznej stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 42. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 15 ust.1, art. 19 ust. 4 oraz art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej zachowują moc do dnia 1 kwietnia 2016 r.

Rozdział 10

Przepisy końcowe

Art. 43. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa URE wynikających z niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2015 r. – 1. 941 tys. zł;
- 2) 2016 r. – 1.811 tys. zł;
- 3) 2017 r. – 1.811 tys. zł;
- 4) 2018 r. – 1.811 tys. zł;

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951, 1203 i 1397.

- 5) 2019 r. – 1.811 tys. zł;
- 6) 2020 r. – 1.811 tys. zł;
- 7) 2021 r. – 1.811 tys. zł;
- 8) 2022 r. – 1.811 tys. zł;
- 9) 2023 r. – 1.811 tys. zł;
- 10) 2024 r. – 1.811 tys. zł.

2. Prezes URE monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65 % limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach zgodna jest z planem finansowym przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 44. Traci moc ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej, z wyjątkiem przepisów:

- 1) art. 12 – 14, art. 21 – 27 oraz rozdziału 6, które tracą moc z dniem 1 stycznia 2016 r.;
- 2) art. 4, który traci moc z dniem 1 stycznia 2017 r.

Art. 45. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 9 – 11, art. 13 – 20, rozdziału 7 oraz art. 32, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.